

американски или английски мисионери, каквито бѣше ми се случило да срѣщна не веднажъ по нашенско и въ Цариградъ. Той ни поздрави твърдѣ любезно. Говори на французски полека и съ извѣстно английско произношение. Първиятъ въпросъ, който ни отправи, бѣше, да ли имаме писма прѣпоржчителни до нѣкои извѣстни лица въ Лондонъ. Погледнахме се единъ другъ азъ и Цанковъ и отъ физиономията ни той разбра, че ние не носимъ съ себе си таквизъ писма. Побързахме, обаче, да му кажемъ, че ние чакаме и ще получимъ безъ друго таквизъ писма. Добрѣ ще бжде, ни отговори, защото безъ прѣпоржка трудно е да се прѣдстави човѣкъ въ Англия прѣдъ когото и да е. Сжщото ще ви се случи, продължи, и съ самия г. Гладстонъ, колкото и да е прѣданъ на българското дѣло. Едвали ще ви приеме съ пълно довѣрие и той безъ каквато и да е прѣпоржка отъ нѣкое извѣстно лице. Познавате ли, ни попита, управляещия сега тукъ елинското посолство г. Генадия? Ако го познавате, той ще може най-добрѣ да ви даде едно писмо въведително (Letter of introduction) поне при г. Гладстона, съ когото той е, до колкото зная, въ най-добри отношения. Азъ побързахъ да отговоря, че познавамъ малко тоя господинъ, но не и до тамъ, та да имамъ право да му искамъ и прѣпоржчителни писма за насъ и за нашата мисия, за която впрочемъ той не знае, и не можеше да знае нищо до сега. Наистина азъ случайно бѣхъ се срѣщналъ едно врѣме съ тоя г. Генадия въ Цариградъ и бѣхъ му прѣпоржченъ отъ единъ мой приятелъ, но, освѣнъ дѣто отъ тогава бѣха се изминали цѣли четири години, не бѣше още възможно ни прѣзъ ума ми да мине, че мога сега да ида да му се прѣдставя и да му поискамъ таквизъ прѣпоржчителни писма, отъ каквито имамхе ние нужда като български делегати. Въпрѣки даже най-добрата му